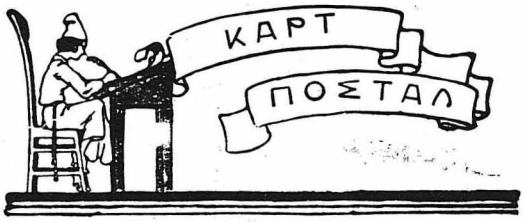

'Η ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιωματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ματθίλδην Κυπριώτου, Κέρκυραν. "Εχουμε ὑπεραρκετὸν προσωπικόν. Πάντως σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. W. "Οχι ἐπιτυχὲς τὸ ποίημά σας. Διαβάστε. Ἐπὶ πλέον ἀνορθογραφεῖτε φριχτά. Χρι-Χί, Κων)πόλιν. Ζητᾶτε ὑπερβολικὰς τιμάς. "Ελλην, Ἐνταῦθα. "Οχι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς τὸ πεζὸ σας. Περιμένουμε ἀτὸ σᾶς κᾶτι καλύτερο. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Νικ. Παπαηλιοῦ, Ἐνταῦθα. Τὰ σατυρικά σας ποιήματα ἀνεπιτυχῆ. Νίκον Τόσκαν, Ἀμαροῦσιον. Δυστυχῶς αὐτὸ ποὺ μᾶς ζητᾶτε δὲν μπορεῖ πειὰ νὰ γίνῃ, γιατὶ ὁ μὲν «Μαλαοῦ» τελειωσε, ἡ δὲ «Γυναίκα ποὺ πρόδωσε» τελειώνει σ' ἕνα-δυὸ φύλλα. Τάκην Ἀρετόπουλον, Λάρισσαν. Τὸ πεζογράφημά σας ἀνεπιτυχές, ὅπως εἶνε συνήθως τὰ λογοτεχνήματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Χρειάζεται δυνατὸ ταλέντο γιὰ νὰ γράψῃ κανεὶς ἐπιτυχῆ πρόζα. Τάκην Ζαφειρίου, Λάρισσα. Καὶ ἐ σᾶς ἐπαναλαμβάνουμε ὅ,τι γράφουμε στὸν ἀνωτέρω φίλον μας. Κ. Κάρδην, Ἐνταῦθα. Καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνουμε τὸ ἴδιο. Βασιλικὴ Ἀγιμάκη, Ἐνταῦθα. Καὶ ὅμως δὲν ἔχετε δίκηο. Πολλοὶ ποὺ μᾶς στέλνουν παρομοια «ἀριστουργήματα» δὲν ἀστειεύονται διόλου. Μᾶς τὶ στέλνουν σοβαρώτατα καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔργαναν πράγματι ἀριστουργήματα. Ἀνδ. Χριστόπουλον, Ἄργος. Τὸ θέμα τοῦ ποιήματός σας κοινόν, ἡ δὲ ἐκτέλεσίς του χωλαίνει πολύ. Διάβαστε στιχουργικὴ γιὰ νὰ μάθετε νὰ γράφετε καλοὺς καὶ μὴ χωλαίνοντας στίχους. Σ. Βαφειάδην, Λάρισσαν. Ὁ «Βορκάρης τοῦ Βόλγα» ἀνεπιτυχής. Η. Μαγκλῆν, Ἀστρος. Τὸ σατυρικόν σας διήγημα δὲν μᾶς ἔκανε, ὅπως ἔπρεπε, νὰ εὐθυμησωμεν. Ἀπεναντίας, διφάζοντάς τ., ἐπλήξαμεν ἀρκετά. Α. Σ. Σ. Περιφιά. Στὰ ποιήματά σας χρησιμοποιεῖτε κακῶς καὶ ἀναμιξ δημοτικὴ καὶ καθαρεύουσαν, ἐνῶ εἶνε πιὰ παγκοίνως παραδεδεγμένον ὅτι ἡ δημοτικὴ εἶνε ἡ γλῶσσα τῆς ποιήσεως.

Τσοπανόπουλο Κυνουρίας, Κυνουρίαν. Τὸ γράμμα σας μᾶς καταδυνεκίνησε καὶ τὸ δημοσιεύουμε ἐδῶ

Βουνὰ Κυνουρίας; 20 τοῦ Μάρτη τοῦ 1928

«Χρυσό μου Μπουκέτο.

Νἄξερες τὰ βάσανα ποὺ ἔχω ὑποφέρει γιὰ σένα θὰ ἐδικαιολογοῦσες τὴ φράση μου «Χρυσό μου». Καὶ ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ μὲ χαρακτηρίσῃς γιὰ κόλακα θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ σοῦ διηγηθῶ μὲ λίγα λόγια τὴν ἱστορία μου.

"Ητανε Ἰούνιος τοῦ 192... τελείωσαν τὰ μαθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ ὁ μαθητικός μου βίος. Στὸ χωριὸ ὁ ἐξάδελφός μου ὅταν ἔφυγε γιὰ τὴν Ἀθήνα μοῦ ἄφησε ἕνα τόμο περιοδικά, στὰ ὁποῖα ἔλαμπες ἐσὺ μέσα!. Ἐγὼ φτωχόπαιδο τῆς μοίρας, ἀποπαίδι-ποὺ λέει καὶ ὁ Περεσιάδης, στὴ «Γκόλφω», — ἀκολούθησα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα μου, ἔγινα βουκῶλος. Κάθε ἡμέρα κεῖ ποὺ ἔβοσκα τὰ πρόβατά μου διάβαζα καὶ ἕνα σου φύλλο ποὺ εἶχα πάρει μαζί μου. Πολλὲς φορὲς ὁ νοῦς μου ξεγνιότανε στὴν ἀνάγνωσι καὶ τὰ πρόβατα ἔκαναν ζημίες στὰ ξένα ἀμπέλια γιαυτὸ μὲ ἔδειξε τὸ ἀφεντικό μου. Μὰ μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ βρῆκα ἄλλο.

"Ητανε Γεννάρης τοῦ 192...τὰ φύλλα σας τὰ εἶχα διαβάσει ὅλα, δὲν ἤξερα τί νὰ κάνω. Μιὰ ἰδέα μοῦ ἦρθε τότε καὶ τὸ βράδυ μετὰ τὸ ἄρμεγμα ἀνῶ ἀνέβαινα γιὰ τὸ μεγάλο χωριό, πέρασα στὸ μοναδικὸ πρακτορεῖο κρατῶντας στὸ χέρι ἕνα τάλληρο καὶ ζήτησα νὰ σ' ἀγοράσω. Μὲ λύπη ὅμως ἄκουσα ἕνα γερω-ξεκουτιάρη νὰ μοῦ λέῃ: — «Τσοπάνης καὶ «Μπουκέτο· δὲν τρώγεται!...» Θύμωσα τότε ὑπερβολικὰ καὶ μοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα νὰ τὰ κάνω θάλασσα μὲ τὴ γκλίτσα μου μὰ συγκρατήθηκα... "Αχ! ὡς πότε θὰ κυβερνᾶνε τ' ἀφεντικά! ποὺ λέει καὶ ὁ Ἰστράτης. Τὴ λύπη μου τέλος τὴ δέχτηκε ἡ χαρὰ ὅταν πῆρα στὰ χέρια μου σένα. Σᾶν τρελὸς ροβόλησα στὴ στάνη ἄναψα φωτιὰ καὶ ἄρχισα νὰ διαβάζω.

"Ητανε Αὔγουστος τοῦ 192...στὶς ζέστες τοῦ καλοκαιριοῦ ξαπλωμένος κάτω ἀπὸ μιὰ πλατάνα ἀγνάντευνα τὰ πρόβατά μου ποὺ λαίμαργα ρουφοῦσαν τὸ νερὸ τοῦ Τάνου. "Ερριχνα κ' ὅλας κρυφὲς ματιὲς στὸ «Μπουκέτο» γιὰ νὰ μὴ μὲ πάρῃ χαμπάρι τὸ ἀφεντικό μου ποὺ τραγουδοῦσε δίπλα μου! ὦ ἀφεντικά! ἀφεντικά!...

"Ητανε κατόπιν Ὀκτώμβρης τοῦ 192...καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἀγόρασα δέκα πρόβατα στὶς Τριπολιτσᾶς τὸ παζάρι. Τώρα αἰσθάνομαι τὸ σβέρκο μου ἐλεύθερο.

Τὸ Μάρτη τοῦ 1928 τὰ πρόβατά μου γέννησαν. Θεέ μου φύλαξέ τα ἀπὸ τὸ φετεινὸ χιονιὰ γιὰ νὰ γλυτώσῃ καὶ νὰ μεγαλώσῃ κ' ἡ δική μου στάνη! Τώρα παρ' ὅλο τὸ κρῦο χωμένος σὲ μιὰ σπηλιὰ γράφω κυττάζοντας ποὺ καὶ ποὺ τὰ πρόβατά μου ποὺ τρῶν τὸ πράσινο χορταράκι τῆς Ξερόραχης. Γράφω—τὶ νομίζεις; —ποιήματα! Σᾶς ἱκετεύω μὴν γελάσετε. Ἐγὼ ἔτσι νομίζω σὲ σᾶς μένει νὰ τὸ κρίνετε.

Τώρα ἀγαπητό μου «Μπουκέτο» ποὺ ἔγινα λεύθερος ἂν ὁ Θεὸς μ' ἀφήσῃ στὴ ζωή, ἡ συντροφιά μου στὶς ράχες τῆς Κυνουρίας χειμῶνα καλοκαῖρι θὰ εἶσαι σύ!...»

Σὲ χαιρετῶ μὲ βουκολικὴ ἀγάπη

Τσοπανόπουλο τῆς Κυνουρίας

Νὰ *τώρα καὶ τὸ ποίημά μου:*

Ο ΠΟΝΟΣ ΤΟΥ ΒΟΣΚΟΥ

Γιατὶ βοσκὲ σταμάτησες νὰ παίζῃς τὴ φλογέρα
νὰ νανουρίζῃς τὰ βυνὰ καὶ τὸ γλυκὸν ἀέρα
γιατ' ἔπαψες πειὰ νὰ ξυπνᾶς τὴ πλάση νἀντικρύζῃς
τὸ σκάσιμο ταὺγερινοῦ τὰ πράϊτα νὰ σκαρίζῃς;...

Στὶς νύχτες τὶς ἀτέλειωτες στὸ κρῦο τοῦ Γεννάρη
ἔχασα τὴν ἀγάπη μου, μοῦπαν πὼς θὲ νὰ πάρῃ
τῆς ἄλλης ρούγας γέννημα γιὰ ἀντρα της τὸ Βλάση
τὸ μάτι μου ἐθόλωσε σκοτεινιασε ἡ πλάση!...

Τραβάω τὴ φλογέρα μου καὶ μοιρολόϊ ἀρχίζω
τὸ πόνο μου δὲν ἔβρισκα κι' ἀπὸ καρδιᾶς δακρύζω
φύσιξα ξαναφύσιξα μὲ πόνο [τὴ φλογέρα
καὶ κείνη ἀπὸ τὸ πόνο μου [ἔσκασε στὸν ἀέρα!...

Καὶ τώρα ἐπειδὴ ἀμφιβάλλουμε λιγάκι περὶ τοῦ ἂν εἶστε βοσκός, σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς στεῖλετε, πρὸς διάλυσιν πάσης ἀμφιβολίας, ὅ,τι παράγει ἡ στάνη σας, ὅ,τι δηλαδὴ οὔτε στ' ὄνειρό μας δὲν βλέπουμε ἐδῶ στὴν Ἀθήνα... Κ. Δ. Καστοριάν. Πολὶ-πολὺ κακὶ μεταφρασμένο. Δὲν πέρνει καθόλου δημοσίωσι. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφουνται δυστυχῶς. Θὰ ἔπρεπε νἄχουμε ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν γιὰ νὰ γίνεται αὐτό. Ν. Ἀγέρην, Βαθὺ (Σάμου). Τὰ τραγουδάκια σας ἀρκετὰ καλά. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ πρῶτο:

"Οταν θἀρθῇς μπρός μου σκυφτή, μὲ μιὰ φωνὴ μουγ- [γὴ θλιφτὴ
καὶ ψιθυρίσῃς μὲς τ' αὐτί, [δειλὰ μετανοιωμένη
πὼς ἔννοιωσες πραγματικά, [κεῖνον ποὺ ξέρει ν' ἀγαπᾶ
κι' ἡ δόλια σου καρδιὰ χτυ- [πᾶ κι' εἰσ' ἔτσι δὲ θλιμ- [μένη...
— Θὲ νὰ σὲ διώξω μονομιὰ, [χωρὶς ἀγάπη κι' ἀπονιὰ
νὰ ἰδῇς γιαγκίν' ἡ λη- [σμονιά, ποῦναι γιὰ μιὰ διωγ- [μένη,
κι' ὕστερα θἄρτω νὰ σοῦ πῶ [μ' ἐρωτικό, γλυκὸ σκοπὸ
πὼς μόνον σένανε ἀγαπῶ, [σένα τὴ πονεμένη.

Θεφ. Γρηγοριάδην, Ἀθ. Καπίτσογλου, Βαθὺ (Σάμου). Θέλετε νὰ μᾶς διαφωτίσετε φιλολογικῶς; Πολὺ εὐχαρίστως, τὸ δεχόμαστε. Προηγουμένως μως δέον νὰ μάθετε, ἀξιότιμοι κύριοι, ὅτι δὲν γράφουν «ἐν πάσι περιπτώσει» τὸ πᾶσι μὲ γιῶτα, ὅτι στὸ «ἐκ περιεργείας» τὸ ἐκ δὲν τονίζεται, ὅτι τὸ «ἐκείνο» περισπᾶται, ὅτι τὸ «περιέχον» τὸ χον γράφεται μὲ ὄμικρον, κτλ. κτλ. Δ. Ἰσαούσην. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Τάσον Βῶκον. Τὸ θέμα τοῦ διηγήματός σας ὄχι καλό. Γράψτε καὶ σκεῖλτε μας τίποτε ἄλλο..

ΤΑ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ: Στοὰ Ἀρσακείου 12. Τηλ. νέον 8-31

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ νέον 10-26